

ЛОГОС

Бомбосховище в УКД — не тільки безпечно, а й комфортно

Як повідомлялося раніше Суспільне, Івано-Франківськ: Станом на 11 серпня більше третини навчальних закладів готові до нового навчального року". Університет Короля Данила також забезпечив своїх студентів захистом від ракетної небезпеки.

Ми запитали у першого проректора Космія Михайла Михайловича, як оснащені університетські укриття.

“ В університеті є два бомбосховища, в яких поміщаються всі студенти. Також укриттям слугує їдальня «Галерея смаку». Приміщення відповідають критеріям безпеки. Їх перевірили відповідні інстанції. Бомбосховища розташовані у двох корпусах університету.

Укриття має всі умови, щоб під час тривоги студенти мали можливість навчатися в безпечному місці. В університеті є мережа сигналу тривоги на кожному поверсі. Коли звучить сигнал небезпеки, викладачі разом зі студентами спускаються в укриття.

Також там безпечно перебувати у випадку ядерного удару, адже колись на місці університету був розташований воєнний завод, який був обладнаний відповідним укриттям”- каже пан Михайло.

Тому студенти і їхні батьки можуть бути впевненими, що під час навчання в УКД вони у безпеці.

Автори : Вікторія Дутчак і Діана Петришин

У НОМЕРІ

- 1** Бомбосховище в УКД — не тільки безпечно, а й...
- 2** Права та обов'язки студентів УКД
- 3** Таланти людини
- 4-5** Поради фотографіні
- 6** Таємні історії міста Станіславова.
- 7** Традиції святкування дн Святого Валентина...
- 8-9** Дмитро Обухов: «Все почалося з того, що я був на...
- 10** Журналістика: професія чи спосіб життя
- 10-11** Мотивуючі фільми
- 12** Топ 10 порад для першкурсників:

Права та обов'язки студентів УКД

З початком нового навчального року у першоккурсників Університету Короля Данила розгорнулася наступна сторінка життя — почалась доба студентства. Це не лише час безтурботності та цікавого навчання, а й період, який вимагає нових обов'язків та правил.

Тож, які основні зміни у правовому аспекті відчують студенти? Згідно з Положенням про права та обов'язки студентів нашого університету, маємо:

- можливість обирати форму навчання під час вступу до ВНЗ;
- безоплатне користування бібліотеками, інформаційними фондами, навчальною, науковою та спортивною базами закладу вищої освіти;
- забезпечення безпечних та нешкідливих умов навчання;
- забезпечення гуртожитком та цілодобовим доступом до нього на строк навчання у порядку, встановленому законодавством;
- участь у заходах з освітньої, наукової, науково-дослідної, спортивної, мистецької, громадської діяльності, що організовуються навчальним закладом;

- участь в обговоренні та вирішенні питань удосконалення навчального процесу, науково-дослідної роботи, призначення стипендій, організації дозвілля, побуту, оздоровлення;

- участь у діяльності органів громадського самоврядування закладу вищої освіти, інститутів, факультетів, відділень, вченої ради закладу вищої освіти, органів студентського самоврядування, громадських об'єднань;

- отримання соціальної допомоги у випадках, передбачених законодавством;

- захист від будь яких форм насильства та експлуатації, та інші.

Як повноправні члени навчального процесу студенти також мають і обов'язки:

- дотримуватись вимог законодавства, статуту, правил внутрішнього розпорядку закладу;

- зважати на техніку безпеки, санітарні норми;

- виконувати вимоги освітньої (наукової) програми (індивідуального навчального плану (за наявності), дотримуючись академічної; доброчесності, та досягати визначених для відповідного рівня вищої освіти результатів навчання.

Як бачите, студентству надається більше прав, ніж вимог. Тому рекомендуємо дотримуватись меншого, аби досягати легко більшого.

Авторка: Олександра Борзьонук

Таланти людини

Існує багато талантів, які заслужують мати місце у сучасному світі. На початку 1980-х років Говард Гарднер досліджував цілих сім типів розвитку інтелекту.

1. Вербально-лінгвістичний талант. В даний час він використовується в нашій системі освіти для вимірювання IQ. Він полягає в природній здатності читати і писати слова. Це дуже важливий дар, тому що в основному саме таким способом люди збирають інформацію і діляться нею. Такою здатністю зачасти наділені журналісти, письменники, юристи та вчителі.

2. Цифровий. Має відношення до даних, що вимірюється в цифрах. Природно, що такий дар характерний для математиків. Висококваліфікований інженер володіти одночасно вербально-лінгвістичним і цифровим талан-

тами.

3. Просторовий. Проявляється в умінні бачити і створювати красу на площині і в просторі, в ньому велике значення має наявність гарної уяви і творчого потенціалу. Він притаманний багатьом оригінальним людям, а саме художникам і дизайнерам. Всі три типи таланту про які зазначалось раніше, необхідно мати архітекторам, тому що ця професія вимагає доброго володіння словами, цифрами та творчими навичками.

4. Фізичний. Притаманний особам, яким легше навчатись за допомогою дій та подобається займатись фізичними вправами. Багато відомих спортсменів і танцюристів наділені таким даруванням. Окрім того, є дуже багато людей, які не проявили себе у науці, але прекрасно обдаровані фі-

зично. Дуже часто такий тип тягне до механіки або будівельної справи. Їм можуть подобатися уроки пов'язані із працею або домашнім господарством. Іншими словами, такий дар виражається в спостереженні за використанням і товленням різноманітних речей. Людина, яка конструює гоночні автомобілі, повинна володіти усіма чотирма перерахованими вище типами талантів.

5. Особистісний. Його часто називають «емоційним». Це те, що ми говоримо собі, наприклад, коли боїмося або сердимось. Часто, такий тип проявляється у підвищеному емоційному сприйнятті навколишнього середовища.

6. Міжособистісний. Його легко знайти в людях, які можуть вільно розмовляти з іншими. Харизматичні комунікаторами (фахівці зі спілкування), великі співаки, проповідники, політики, актори, психологи, торговці та оратори володіють здатністю розуміти почуття інших людей.

7. Талант навколишнього середовища. Є люди, які люблять мати справу з рослинами, океаном, тваринами, землею та проявляють інтерес до природи в цілому. Цим талантом володіють великі хлібороби, дресирувальники, дослідники підводного світу і єгери.

Кожен талановитий хоча б в одній області. Потрібно просто повірити у власні сили і пов'язувати із цим життя.

Поради фотографині

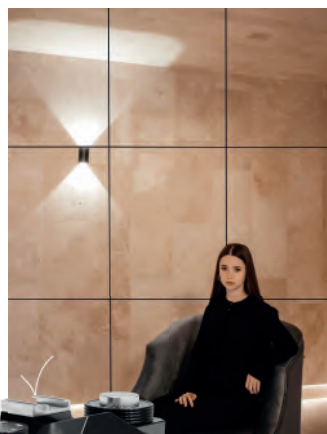
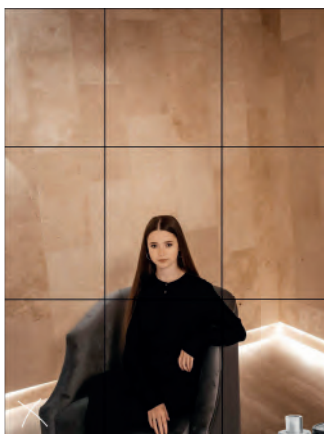
1. Позування. Закрита поза.

Закрита поза - підсвідомо відштовхує глядача та транслює невпевненість у собі. На фото слідкуйте за осанкою та не притискайте руки до корпусу.

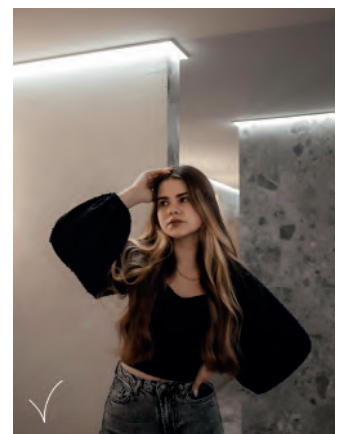
2. Розташування об'єкта в кадрі.

Умовно кадр поділяється за розділовою сіткою на 9 секторів. Об'єкт краще виглядає на перетині ліній. Це фокусує увагу глядача на моделі.

3. Правильне кадрування фото.

Частою помилкою початківців є обрізати кінцівки на фото. Слід обрізати на згинах рук та ніг, залишати в кадрі лікті та пальці.

4. Горизонт.

Горизонт - це запорука вашого успіху у створенні фотографії.

5. Корекція зросту на фото.

Якщо ви берете ракурс зверху, то це візуально зменшує зріст моделі.

6. Позування сидячи.

При позуванні сидячи слідкуйте за направленням ліктів і колін. При цій помилці візуально деформуються частини тіла.

Таємні історії міста Станіславова.

Мармулядова пожежа та нова сторінка життя міста.

154 роки тому, 28-го вересня 1868 трапилась пожежа у ще Станіславові (стара назва Івано-Франківська), яка перетворила красиве місто на попелище.

Так звана «солодка» пожежа розпочалась з обійстя вдови Вермутової – Ханни Двойри. Удова мешкала на вулиці Липовій (тепер вул. Шевченка, 26). У своїй невеличкій пекарні, в асортименті якої були булочки, вона варила сливове варення – мармуляду. Зі слів очевидців, вогонь поніс жарини від багаття на стаєнку, яка належала сусіду Ханни – Гергшу Лотрінгеру. Далі вогонь розповсюджувався подвір'ям тодішнього бургомістра. У зв'язку з тим, що усі будинки Станіславова були дерев'яними, вогонь дуже швидко став розповсюджуватися містом. Згодом палало вже все місто. А все тому, що на багатьох обійстях дахи будинків були просочені нафтою (це робили з метою уникнення протікань під час дощу).

“Тоді згоріло понад 260 хат, вигоріла ратуша, в якій впали перекриття. Сильно постраждав вірменський костел”, - каже краєзнавець Тарас Лялик. На щастя, «мармулядова» по-

жежа обійшлась майже без жертв. Згідно з офіційними повідомленнями, у вогні загинула лише старенька матір пана Пінтергофера. Згоріла також корова шевця Фідлера. Вона перебувала у стаєнці, яка і зайнялася від жарин, котрі вилетіли з-під казана

із повідломом. Незважаючи на все, пожежа не призвела до занепаду міста, навпаки посприяла швидкому розвитку Станіславова. Відбудовою після пожежі займався бургомістр Ігнацій Камінський та головний архітектор Владислав Мюльн, який за сумісництвом також займав посаду керівника спочатку добровільної, а потім і професійної пожежної сторожі. Окрім страхових виплат та державної допомоги, на відновлення міста пішли також кошти, виручені від лотереї, яку організували в місті. Будинки тепер створювались з каменю і цегли. А уже в 1875 році, за словами очевидців, більше нічого не нагадувало про пожежу. У місті будують кілька нових шкіл – чоловічу гімназію імені Міцкевича, жіночу школу імені Королеви Ядвіги та реальну школу, яка знаходиться на пішохідній нині частині вулиці Незалежності. Зараз значна частина австрійського Станіславова, перепланована і відбудована під керівництвом Ігнація

Камінського та Владислава Мюльна є пішохідною зоною в центрі Івано-Франківська, яка почала формуватися іще на початку 200х років. Ця пішохідна зона водночас є прикладом збереження історичного обличчя Станіславова.

Автори: Марія Турів, Карина Ковалевська

За матеріалами видавництва “Фотографії старого Львова” (<https://photo-lviv.in.ua/>), “Репортер” (<https://report.if.ua/>), “Таємниці старого міста” (<https://www.vezha.org/tayemnytsi-starogo-mista/>).

Традиції святкування дн Святого Валентина закордоном?

День святого Валентина - досить молоде свято, яке має свої національні традиції. Його відзначають у всьому світі, і скрізь є своя родзинка.

Наприклад, у Данії прийнято дарувати проліски. А замість валентинок чоловіки дарують жінкам gaekkebrev – жартівливі листи, які складаються зі смішного вірша. А у Франції, де за переказами появилася перша валентика, проходить хода «Une Loterie d'Amour». Всі самотні люди виходять на вулиці, зупиняються біля кожного будинку і кричать «Будь моїм Валентином». І якщо на пропозицію відгукнутися, то можливо утвориться нова сімейна пара.

В Уельсі ви не знайдете жителів, які святкують Святого Валентина – альтернативою є день Святого Dwynwen, валлійського покровителя всіх закоханих, 25 січня. Традиційним романтичним подарунком є різьблена власноруч ложка, візерунок якої має своє певне значення. Такий подарунок у буквальному сенсі означає: «Ти знайшов дорогу до мого серця».

У Китаї також святкують аналог Дня всіх Закоханих – Свято Цисі. Дівчата вирізають фігури з кавунів і динь і загадують бажання вдало вийти заміж.

Яскраво і весело цей день відзначається і в Японії, де існує незвичайний звичай: в парку або на площі на великому помості, з якого молоді хлопці та дівчата викрикують освідчення в коханні. Причому оцінюється не краса самого освідчення, а саме його гучність. Подарунки ж тут

підносяться в основному чоловікам, причому не тільки «своєму» коханому чоловікові, але і колегам, родичам, знайомим.

Саудівська Аравія сильно відзначилася в способі святкування Дня Святого Валентина, так як тут це свято строго насторого заборонено взагалі. Це єдина країна у світі, де така заборона накладена офіційно. Саудівська Комісія по запобіганню гріха заявила, що День Закоханих потрібно обов'язково заборонити, адже він розбещує підростаюче покоління і породжує гріх в їх душах. Усім магазинам під загрозою штрафів заборонено торгу-

вати святковою символікою, а квітковим крамницях заборонено в цей день продавати червоні троянди.

Фінляндія найдемократичніша у святкуванні дня Закоханих, так як в цей день її жителі відзначають День Друзів. Фіни вважають не красивим відокремлювати закоханих і не закоханих, адже якщо когось не пощастило в цей час з особистим життям – вони можуть почувати себе ображено. Тому тут панує повне рівноправ'я і жителі цієї країни відзначають, що в любові як і в дружбі, дуже цінується відданість, жертвність, вірність і постійні почуття.

Підготувала Соломія Юсипчук

Дмитро Обухов: «Все почалось з того, що я був на гуртку робототехніки...»

Чому обрав УКД?

УКД – це місце де креативні та круті люди пересікаються. Саме тут можна знайти тих однодумців з якими зможеш розвивати власні проєкти та ініціативи. Сам університет своєю інноваційністю з його викладачами, що завжди тобі допомагають та направляють, мотивує та сприяє розвитку. Я обрав УКД за цікаві заходи, а в результаті отримав простір відкритих, креативних новаторів, які стають друзями.

Коли ти вперше проявив себе у IT-сфері?

Загалом, це почалось ще доволі давно. Мій тато, у свій час, цікавився електронікою і програмуванням. Сам я займався електронікою ще з першого класу школи. Але десь в 13-ть років я дізнався про таку сферу як робототехніка, що поєднує електроніку і програмування. Так я почав вивчати програмування і з часом мені це стало подобатись більше ніж електроніка.

У тебе є нові ідеї для самореалізації? Якщо так, то які?

Крім IT мене цікавить ще безліч сфер. В мене є велика кількість різноманітних хобі, по типу фотографії, відеопродакшн і створення електронної музики. Загалом, за роки в мене сформувалась ціль постійно розвиватись. Я завжди шукаю нові цікаві сфери, і розвиваюсь в тих, що уже знаю. Наприклад, я вже три роки фотографую, займаюсь вуличною фотографією і роблю невеликі фотосесії безкоштовно для моїх друзів.

Також минулого року я дуже серйозно займався відеозніманням. Разом з командою хлопців з 7teens Band ми навіть зняли дві серії по 25-40 хвилин власного шоу. Мені просто подобається робити щось креативне, працювати в команді і вивчати щось нове.

Ким ти мріяв стати, коли був дитиною?

На відміну від моїх однолітків-друзів, що кожен день хотіли стати кимось іншим: сьогодні космонавтом, завтра лікарем, післязавтра рятувальником. Я дуже довгий час хотів стати льотчиком і цікавився авіацією. Але коли я підріс, я зрозумів що це мрія, яку дуже важко виконати, та й в реальності льотчиком бути для мене не настільки цікаво, як здавалось раніше. Тож я певний час з 10-ти до 14-ти років не мав ні найменшого поняття ким я хочу стати. Але пізніше якось органічно стало очевидно, що я хочу працювати в IT.

Що найбільше подобається у власній справі?

Це доволі важко сказати. Думаю, що насамперед задоволення від того, що ти вирішив якесь завдання і зміг реалізувати те, що було задумано. В програмуванні задіяне логічне мислення і вміння працювати зі складними абстракціями в вашій голові. І так вже еволюційно виявилось, що ми отримуємо задоволення від розв'язання логічних задач. А в програмуванні кожна задача потребує такого логічного підходу. Водночас, доволі часто це треба поєд-

Дмитро Обухов, студент Коледжу УКД на 2 курсі, спеціальність Інженерія Програмного Забезпечення. Розробник унікального програмного забезпечення станцій громадського моніторингу якості повітря EcoCity.

нувати з креативним мисленням і вмінням розв'язувати задачі неординарними й неочевидними способами. Тому я отримую задоволення від такої роботи.

На твою думку, який шлях має пройти людина, щоб досягти успіху?

В кожного свій шлях до успіху. Та і саме поняття успіху доволі таки розмите. Для когось успіх це великі заробітки, для когось — популярність, для когось — віднаходження роботи своєї мрії та т.д. Тому тут все дуже по різному. Але в будь-якому випадку першим кроком завжди є доволі складна дія — встати з ди-

вану, вийти з Доти, закрити Netflix і почати щось робити. Більшість людей просто пливе по течії «школа-інститут-робота». При цьому вони не хочуть щось робити, їм просто доводиться. А якщо ти сам почнеш прямо зараз розвиватись, вивчати щось, пробувати й повільно рухатись вперед, в тебе не буде таких проблем. Ти просто природнім шляхом зможеш досягти всього, що бажаєш. І чим старше ти, тим складніше це зробити.

Мені дико пощастило, що я ще в шкільному віці зміг зустріти людей, що мотивували мене, з якими ми разом щось вивчали та робили якісь прості проекти. Мені поталанило, що мій тато міг мені допомогти, підказати щось. Мені поталанило, що я зустрів команду, з якою зміг розпочати роботу над своїм найуспішнішим проектом EcoCity. Мені пощастило, що я знайшов людей, що профінансували та допомогли організувати розробку цього проекту. І так я зміг ще з 13-ти років розвиватись.

Але звичайно не всім так пощастило, і такі люди десь в підлітковому віці зустрічаються з проблемами «а чим же займатись?», вони все життя нічим не цікавилися і не мали ніяких значних хобі. І це і є основна проблема, яку треба негайно вирішувати. Просто почати щось робити, змінити компанію, оточення, знайти людей що надихають і почати розвиватись. В різних напрямках, чим їх більше, тим краще.

Як зародилася думка про створення станцій громадського моніторингу якості повітря EcoCity?

Все почалось з того, що я був на гуртку робототехніки. Це був безкоштовний гурток, створений власником інтернет-магазину beegreen.com.ua/, як соціальний проект і реклама свого магазину, де продавався різний стафф для робототехніки. І власник магазину нам запропонував командою, найкращих учасників гуртка, піти на місцевий підлітковий «хакатон». Якщо коротко, це конкурс, де команди повинні за певний короткий проміжок часу продумати й реалізувати концепт мобільного додатку для міста. Ну а оскільки ми не тільки програмували, а ще й займались робототехнікою і розробкою девайсів, нам всім якось одночасно прийшла така ідея — зробити пристрої для моніторингу і додаток для того, щоб люди могли переглядати показники. На конкурсі ми не перемогли з нашою ідеєю. Ми розказали нашому викладачу з гуртка і власнику магазину нашу ідею, і вони сказали, що це крутий проект, його треба розвивати. І вони написали проект для грантової

програми Urban Space 100. І ми виграли фінансування на розробку та встановлення 5-ти таких перших станцій. Після того, ми познайомились з людьми, що ще до нас розвивали цю тему в Україні на основі девайсів, розроблених в Німеччині та Польщі, і дізналися, які є потреби й напрямки для розвитку. І з того часу наш моніторинг став громадським, а ми розробили доволі велику лінійку пристроїв. Фактично, ми єдиний проект в цій сфері, що займається розробкою пристроїв в Україні.

Що ти розумієш під словом «талант»?

Я вважаю, що не існує такого поняття, яке всі називають «талантом». Будь-яке наше досягнення це 80% нашої праці та 20% удачі. Ніхто не є з народження обдарованим. Тобто, ми звичайно різні, але це мізерна різниця. Набагато більший вплив має на нас наше середовище та наша праця. Вираз “*хтось* талановита людина” в принципі мені не дуже подобається.

Журналістика: професія чи спосіб життя

Щороку кількість абітурієнтів, які мріють стати журналістами збільшується. Якщо ще декілька років тому ця цифра була мізерною, то зараз подають десятки тисяч заяв. Та чи усвідомлюють молоді люди що чекає їх насправді?

Журналістика – безперечно одна з найцікавіших професій, жоден інший різновид людської діяльності не дає такої можливості для самореалізації. Але що ж насправді означає бути журналістом? Хто такі справжні журналісти? Це не ті кого ви бачите на телебаченні, такі люди завжди залишаються поза кадром і виконують найбільше роботи, щоб суспільство отримало цікаву і корисну інформацію. Журналісти сплять мало, а їдять ще менше, зриваються у свій вихідний, бо за містом сталося щось надзвичайно цікаве, вони генератори ідей і цікавих рубрик, завжди вчаться, працюють не покладаючи рук. Журналісти не чекають нагород, бо роблять свою справу від душі.

Це одна з найбільш публічних професій, яка дозволяє максимально швидко з найменшими витратами зробити з себе “зірку”, незалежно від когось іншого. Та чи варто бути популярним, за ціну шантажу, погроз і переслідувань? Попри особисті амбіції журналіст завжди пам’ятає для кого він працює - для суспільства. І саме соціальний зміст його професії робить його популярним у мільйонної аудиторії. Журналісту завжди болить “несправедливість”, “кривда”, “обман” ... , і саме з цими явищами він завжди бореться

Робота журналіста досить багатогранна, оскільки люди цієї професії можуть трудитися кореспондентами, репортерами, публіцистами, аналітиками та ін.. Також вони можуть бути фотожурналістами та незалежними репортерами. Останні часто працюють в гарячих точках, де й готують свої репортажі прямо з самого центру подій. Саме тому до особливостей цієї професії можна віднести і ризик для життя.

Оскільки робочий день журналіста зазвичай насичений, йому потрібно бути витривалим, скрупульозним та працелюбним. Він повинен також мати гарну пам’ять, розвинуті творчі здібності та аналітичний склад мислення. Комунікабельність, цілеспрямованість, допитливість та винахідливість – обов’язкові для гарного спеціаліста. Крім того, спостерігаючи стрімкий розвиток технологій, він зобов’язаний «йти в ногу» з ними, цікавитися, вивчати та використовувати їх у повсякденній роботі.

Отже, журналістика – це спосіб життя, це голос, який кожного дня кличе за собою у різні куточки міста, області, країни і навіть світу. Журналіст – це найцікавіша професія. Щоб відчутти її смак, потрібно зануритись у неї з головою.

Мотивуючі фільми

Ми зібрали для вас 10 фільмів різних жанрів, що мотивують. Запасайтесь попкорном, влаштовуйтеся зручніше і готуйтеся дивитися кіно, яке переверне ваш погляд на життя!

Очолює нашу добірку стрічка **“Великі очі”**. У центрі сюжету художниця Маргарет Кін, роботи якої мали феноменальний успіх в 1950-х роках. Довгий час її роботи підписувалися ім’ям чоловіка й згодом Маргарет довелося відстоювати своє авторство в суді. Режисером картини став неповторний Тім Бертон.

“Сельма”. Наступна історія заснована на біографії Мартіна Лютера Кінга, який був першим лідером руху за права чорношкірих. Картину назвали “Сельма” в честь міста, в якому відбувалися важливі історичні події.

“В диких умовах” провів своє життя мандрівник Крістофер Маккендлесс. Бувши вихідцем із забезпеченої сім’ї, він перерахував усі свої гроші на благодійність і відправився в подорож по американському континенту.

Ще одна життєствердна історія лягла в основу картини **“Скафандр і метелик”**. Редактор журналу Elle France в 43 році переніс інсульт. Коли він прийшов до тями, виявив, що повністю паралізований. Ворушилося тільки ліве око. За допомогою нього чоловік надиктував книгу, на основі якої була знята сильна картина.

Довгий **“Шлях додому”** подолав Януш Вешчек, який разом з групою в'язнів втік з ГУЛАГ. Група людей подола-

ла холод Сибіру, голод і лала холод Сибіру, голод і спрагу, страх бути спійманими, спеку пустелі і багато інших тягот заради однієї заповіт

“Король говорить”. Наступний біографічний фільм розповідає нам про досягнення мети й перенесе нас до палацу британської королівської сім'ї. Як виявилось, королі і принци стикаються з серйозними життєвими випробуваннями. Скромний принц Альберт, майбутній король Георг VI, сильно страждав від заїкання. Майже здавшись, він зустрівся з логопедом Лайонелом балкою, який допоміг йому позбутися від дефекту мови.

Марк Цукерберг увійшов в історію як наймолодший мільярдер у світі. Цей факт мотивує сам по собі.

Ще більше впевненості в своїх силах додасть картина **“Соціальна мережа”**, заснована на біографії творця Facebook.

“Заплати іншому” – такий принцип хлопчика Тревора, який хоче допомогти трьом незнайомцям з однією умовою: вони також повинні допомогти трьом незнайомим людям. Таким чином, добро буде рости в геометричній прогресії. Це сильний фільм, який мотивує чинити добро.

“Одержимість” – сильна психологічна драма, яка висвітлює конфлікт студента і керівника джазового колективу, у якого дуже своєрідні методи навчання.

“Людина, яка змінила все” – ще одна сильна спортивна драма. У центрі сюжету менеджер бейсбольної команди, якого майстерно виконав Бред Пітт, і математик, який запропонував абсолютно нову тактику гри. По ходу розвитку сюжету глядач зрозуміє, що без поразок не буває перемог.

Топ 10 порад для першокурсників:

1. Навчися конспектувати. Не потрібно переписувати лекції слово в слово. Виокремлюй головне, розроби свою зрозумілу для мозку систему скорочень і умовних знаків. Конспектуй логічно та структурно.

2. Запасися зошитами, ручками та різноколірними маркерами. Носи з собою запасну ручку. Використовуй кольорові маркери для того, щоб виділяти головне.

3. Не соромся ставити питання викладачеві. Якщо щось незрозуміло - питай сміливо. Викладачі люблять активних студентів, але не перестарайся, імітація зацікавленості створить тобі імідж підлабузника.

4. Боїшся виступати перед аудиторією? Парадоксальна порада - виступай якомога частіше. Вправність публічних виступів стане у пригоді в житті (не кажучи вже про те, що сесію буде здати простіше).

5. Думай про майбутнє. Уже з першого курсу варто задуматися про те, як ти будеш будувати свою кар'єру після випуску. Чи будеш працювати за фахом? Чи збираєшся йти на червоний диплом? Чи потрібна для твоєї кар'єри іноземна мова? Чим чіткіші будуть твої плани - тим

більше шансів, що до випуску ти підійдеш з точним знанням того, де будеш працювати і, можливо, навіть з пропозиціями від роботодавців. кажучи вже про те, що сесію буде здати простіше).

5. Думай про майбутнє. Уже з першого курсу варто задуматися про те, як ти будеш будувати свою кар'єру після випуску. Чи будеш працювати за фахом? Чи збираєшся йти на червоний диплом? Чи потрібна для твоєї кар'єри іноземна мова? Чим чіткіші будуть твої плани - тим більше шансів, що до випуску ти підійдеш з точним знанням того, де будеш працювати і, можливо, навіть з пропозиціями від роботодавців.

6. Вливайся в колектив. Не будь зарозумілим та не провокуй конфлікти з перших же днів в УЖД. Не бійся одногрупників - їм теж страшно.

7. Готуйся до сесії. Першокурснику підготовку

найкраще починати з першого навчального дня. Просто взяти за правило повторювати конспекти кожен день, а незрозумілі теми відразу прояснювати з викладачем.

повторювати конспекти кожен день, а незрозумілі теми відразу прояснювати з викладачем.

8. Беріть активну участь у житті університету. Приєднайтесь до студентського самоврядування, наукового чи театрального гуртка. Студентські роки це не лише навчання. Потурбуйтеся про свої яскраві спогади!

9. Відпочивай! Занурившись в навчання, регулярно потрібно робити відпочинок. Відпочинок допомагає мозку боротися зі стресами. Навчання без відпочинку - шлях до зривів, виснаження нервової системи і хронічної втоми.

10. Пам'ятай про те, що студентські роки - найкращі роки! Дружи, веселись, розважайся! У міру, звичайно, але так, щоб було, що згадати

Газета Університету Короля Данила.
Засновник і видавець:
Університет Короля Данила
Свідоцтво про реєстрацію КВ
180296879ПР від 16.08.2011 р.
Редакція не завжди поділяє думку авторів публікацій. За достовірність і точність викладених фактів відповідальність несе автор.
Надіслані матеріали не рецензуються і не повертаються. Редакція залишає за собою право скорочувати та редагувати тексти.
Газета розповсюджується безкоштовно.

Адреса редакції:
вул. Є. Коновальця, 35,
76008,
м. ІваноФранківськ
тел.: 771845
факс: 771844
email: logos.gazeta@iful.edu.ua
Головний редактор - Качмар В.М.
Помічник редактора - Гребенюк І.В.
Над випуском працювали: студенти кафедри журналістики, реклами та зв'язків з громадськістю
Дизайн та верстка - студент кафедри дизайну Кізімчук Олег